

СЛОВО УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 22 (1272) ♦ Субота, 3 лютого 1996 року ♦ Ціна договірна

ДАВОС: їх ділові кола обговорюють наші проблеми

На Всесвітньому економічному форумі в Давосі (Швейцарія) вчора відбулося спеціальне засідання, присвячене Україні, в якому взяли участь представники бізнесових кіл різних країн. Як передає з Давоса спеціальний кореспондент «Інтерфаксу-Україна», у форумі бере участь делегація України на чолі з Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком. До складу делегації входять також віце-прем'єр України в питанні економіки Роман Шпек, міністр зовнішньоекономічних зв'язів і торгівлі Сергій Ошкіа, президент Державної інвестиційно-кредитної корпорації Борис Соболєв.

У ході спеціального засідання Прем'єр-міністр України Є. Марчук поіформував учасників про основні напрями програми уряду, останні законодавчі акти, що регулюють режим підприємницької діяльності та інвестиційно-кредитної діяльності в Україні, розв'язати зовнішньоекономічних зв'язів.

Можемо випередити навіть Канаду з Австралією

Минув рік, як в Україні розпочало роботу представництво Комісії ЄС. З цієї нагоди Голова Верховної Ради Олександр Мороз зустрівся з головою Представництва Луїсом Морено Аббї. Перші ж дні роботи представництва принесли помітні результати: експерти ЄС допомагають розробляти закони, що відповідають міжнародним нормам. Наступного тижня до Києва приїде делегація ЄС, яка планує створити в столиці Центр законотвірної діяльності та законотвірної проєкту. Під егідою представництва в Україні впроваджується програма TACIS, один із головних напрямів якої — розвиток агропромислового комплексу нашої країни. На думку пані Морено, АПК в Україні може стати локомотивом економічних реформ, адже, на думку міжнародних експертів, сільськогосподарський потенціал України більший, ніж у Канаді та Австралії.

Луїс Морено Аббї також запросив Олександра Мороза взяти участь і відкрити Конференцію з парламентських процедур, яка відбудеться найближчим часом.

РОБОЧА ПОЇЗДКА ЛЕОНІДА КУЧМИ НА ЧЕРНІГІВЩИНУ

Президент України Леонід Кучма перебував на Чернігівщині. Його поїздка по області розпочалася з відвідування колективного сільськогосподарського підприємства «Дружба» Чернігівського району. Президент зустрівся з трудівниками на тракторному стані і тваринницькій фермі, відповів на їхні запитання щодо подальшого ходу реформ, підвищення рівня життя людей.

Президент України побував у колективному сільськогосподарському підприємстві «Чернігівське», ознайомився в ході будівництва обласного онкологічного диспансеру, який є першочерговим об'єктом в реалізації Чернігівської програми на Чернігівщині.

Леонід Кучма взяв участь в обласній нараді з питань агропромислового комплексу. На ній підбито підсумки минулого сільськогосподарського року, намічено стратегію і тактику на наступний рік з урахуванням вимог нових законодавчих актів, обговорено регіональну програму розвитку сільського господарства.

ТАК, малий, але надія й надійність в німому — він ніколи не поспішає. При будь-якому потопі не вкрай важливо — не поспішати й не метушнитися. Геродот писав: коли перський цар Дарій бувально затопив військами південь України, де жили скифи, і війська виникували для бою, поміж них раптом замітався засів — і скифи стали його ловити, мов діти! Дарій мовив: ні, з яви поховати несерйозно, — і пішов геть, а скифи не довго кусали його армію за хвіст. А ось мала Іра Заславська прийшла зі школи й устигла на корні свого кокетця, а в цей час й тато разом з односельськими воює з псевукраїнським соціальним потопом (про не читайте в матеріалі, вищевказаніжче) — і, поки Іра спокійньо сидить тут, усміхаючись своїм думкам, можна сподіватися — випливець!

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Який малий

ковчег
у Ноя

Україна — «Україні»: дай. А коли ж — на?

Колгоспникам нині не позаздрити. Працюють аж ніяк не менше, ніж учителі чи шахтарі і живуть, бодай, не краще, а застрайкувати, як ті, не можуть. От і в Свиридіцві Лохвицького району, що на Полтавщині, хіба покинеш худобу негодовану? Та й молочну породу, якщо зо-два діні не подіють, то можна пускати під ніж.

(Закінчення на 9-й стор.).

● Одеса

Буде чисто, як у Німеччині

Виконком Одеської міської Ради народних депутатів уклав угоду з німецькою фірмою «Альфатер», за якою остання береться вивозити в причорноморському місті сучасні системи збирання, сортування й утилізації сміттєвих відходів за заданими стандартами. Широко відома в Європі фірма планує розмістити в Одесі роботи вже наступного літа. Очікується, що з реалізацією містичне куди охайніше, ніж ніні, а для мешканців буде гарантовано екологічний безпеку.

● Луганськ

Понеділок — день брифінгів

Відтепер щопонеділка керівництво Луганської облдержадміністрації запрошує журналістів на брифінг. Підвбавляю підсумки минулого тижня, коментують і аналізують зроблене, надають інформацію про наближені плани. На першому брифінгу з журналістами вела бесіду заступник голови облдержадміністрації Борис Микитюк, Володимир Іванов, Олександр Олійничук, начальник облуправління Валентина Татарчук. Мова йшла про призначення нові підходи у формуванні бюджету області, реформування сільськогосподарського, соціального захист населення.

● Суми

Сьомі повторні

Завісую голя округних виборчих комісій, котрі забезпечували проведення виборів до ВР України протягом шести попередніх безрезультатних голосувань, розпочали сучасним сьомим виборчу кампанію. Опівночі також персональні склали комісії.

Голосування відбудеться 7 квітня. Проте місцеві осередки лівих сил вже розпочали добирати своїх претендентів. Першим у Кошкіському районі обласного центру виступило директора сумського представництва Петровської компанії «Орента» комуніста Володимира Статкевича. А інші політичні партії та рухи помітної активності поки що не виявляють.

● Кіровоград

Академія талантів

Малу академію наук організовано на базі обласної школи мистецтв для талановитих учнів Кіровоградщини. У ній навчатимуться діти під тиском старшокласників області — переможці конкурсів, олімпіад, обдаровані турківці з позашкільних закладів. На думку начальника обласного управління освіти Олександра Домарарського, академія стане надійним джерелом для поповнення вузів країни талановитими випускниками — майбутніми науковцями. Днями на конференції затверджено статут і положення МАНФ академії, обрано її президента — ректора Кіровоградського підєдінституту мистецтв Віталія Олєга Ползунова.

● Чернівці

Італійська нагорода — буюковинці

Широку міжнародну зацікавленість «Арте культура» проводить фестиваль поезії світу, репрезентуючи її творчість, відомою видають окремими книжками. Часопис «Арте культура» проводить і заходи з метою пропаганди невиснажливого співіснування народів, їхніх співпраць.

Торік уперше взяв участь у згаданому фестивалі й чернівецький гітарист-композитор, поет, перекладач Вольф Мельничук. За представлений доробок італійська газета нагородила його медалью «Культура за мир».

Стрес тижня

Артем ДЕНІСОВ

ЗДИВУВАВСЯ НАВІТЬ ВОВОЧКА

Викладацький склад і школярі київської середньої школи № 290 спинали минулого четверга стрес надзвичайної сили. Анонічний «лаборант-звичайцев» на світанні попередив телефоном органи внутрішніх справ, що школу змінювало.

Настає, несе обіймаючи. Викликані по тривогу працівники міліції, цивільної охорони та саперів, обстежили кожен закуток учбового закладу, констатували, що вибухівки немає.

Тим часом, уроки в школі відмінані.

Були проблемами? Але вже годі

Офіційний візит міністра закордонних справ Російської Федерації Євгена Примакова до Києва був децю короткішим, ніж намічали, проте потепління у відносинах українсько-російських відносин відбувається під час першого його зустрічі з журналістами.

Візит тижня

Найперше, він заявив, що наші держави хоч і йдуть кожна своїм шляхом, але все ж таки поруч. На цьому шляху Росія визначає як пріоритетний напрям співробітництва з країнами СНД, де відносини з Україною мають особливе значення.

Безперечно, одне з найважливіших питань, що їх розглядали під час зустрічей Євгена Примакова з першими особами нашої держави, — підготовка до майбутнього візиту Президента Росії Бориса Єльцина і підписання великомасштабного Договору про дружбу, співробітництво і партнерство. До речі, назвали дату приїзду Єльцина — 4-5 квітня.

На думку Євгена Примакова, у переговорному процесі під-

писання Договору глухих кутів немає. А проблеми, що постали з розподілом Чорноморського Флоту, не повинні стати перешкодою на шляху Єльцина до Києва. Хоча позиція Росії в цьому питанні залишається такою, як і була: питання має бути розв'язане ще до візиту.

Крім двосторонніх відносин, під час зустрічей на найвищому рівні обговорювали і проблемні міжнародні. І чи не найважливіше порушували питання розширення НАТО на Схід. Тут обидві сторони виявили цілковиту достатність: національні інтереси обох держав мають бути враховані обов'язково. Росія виступає проти розширення НАТО на Схід, це зокрема, погіршить її геополітичну

ситуацію. Україну як позаблокую державу така ситуація не може не турбувати, бо перспектива стати буферною зоною між Ташкентською угодою про колективну безпеку і розширенням НАТО мало приналежне. Але Україну ще менше впливає можлива конфронтація Росії і НАТО. Отож треба шукати шляхи поліпшення відносин, бо Росію не можна вилучати з процесів створення системи європейської безпеки. Тут позиції наших країн збігаються.

Декто назавжди приїждз Євгена Примакова до Києва візитом відносин і пов'язує з його персоналією потепління в українсько-російських відносинах. А сам він відкидає свою роль у цьому процесі, пославляючи на те, що виконує доручення Президента Росії. Як що не навіть справляти так, то ще раз переконую, що відносини — не найгірше місце, що відносини — це речі. Російський міністр запросив нашого відвідника в Москву з офіційним візитом. Будемо взаємно відвідувати.

Протест тижня

Сергій ВУСАТИЙ, журналіст

МЕРТВИЙ СЕЗОН

ВІДОМО, що страйки будуть політичні, економічні, пожежничі, безпартійні тощо. Україна відірвалася від себе ще один раз: страйки сезону. Саме такий оголошили цього тижня шахтарі.

Як і після буюків, «вбухують» Донбас. Кілька років спокійні шахтарі ваяються до найбільш шкідливих форм протесту, як правило, навісних, тож іншій страйк можна назвати дотрошким. Посилюється це значною мірою прагненням Верховної Ради прийняти дотрошків бюджет на 1996 рік. І, схоже, зневірившись вдаті страйку любов і розуму з урядовою народних депутатів. Гіришки Донська, наприклад, безбездіяно висловлюють своє невдоволення фінансуванням соціальної сфери, перерозподілом коштів у рамках консолідації бюджету держави, непосильним сплатам зарплат тощо. Офіційний Київ розповідає про плани реструктуризувати галузь, фінансову підтримку Сітового банку. А щоб якимось вгамувати пристрасті, обіцяє чергові 25 трильйонів карбованців. Страйковий рух тим часом розвивається по спіралі. Інші люди, іншими словами про все це говорили і позитивної весни, коли також нерентабельні шахти та шахтоуправління не мали обігових коштів, вимагали їх у Національного банку. Головний банкір Віктор Ющенко навіть пропонував власноруч затверджувати промтефінансування — боля! А обсяги видобутку вугілля падали, а розмови про економічну самостійність шахт залишалися розмовами, а обіцянки міністрів зникати, за прикладом Росії, нерентабельні шахти замишались обіцянками. Разом з вугільною промисловістю потерпав і народ. Роздрібні ціни на вугілля з 1 січня цього року зросли з 4,5 мільйона за тону до 5,6 мільйона карбованців.

То, може, ми всі помилюємося, покладаючи не дотрошків регулювання цілих галузей? Чи знову регулювальники не?

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Опитування тижня

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Одеситам потрібні права і свобода

Соціологічний центр «Пульс» опрацював результати чергового опитування, в ході якого з'ясував ставлення одеситів до проблем, пов'язаних з прийняттям нової Конституції України. Переахисні з'ясувалося, що найбільш опитуваних виступає за те, аби все одесити населяння мали змогу взяти участь у прийнятті Основного закону України. На запитання: «Хто, на вашу думку, має прийняти нову Конституцію?» одесити такі відповіли: ніхто з Верховної Ради — 9 відсотків, всенародною обраною Конституційною асамблеєю — 18, усе одесити населяння України шляхом референдуму — 73 відсотків опитуваних.

Але! «Пульс» правнуче з'ясував деякі питання, пов'язані безпосередньо з положеннями нової Конституції. Так, на запитання «Кому, на вашу думку, має належати верховна влада в Україні?» відповіли були такі: парламенту — 11, Президенту — 17, Конституційному суду — 9, усі три органи мають бути приблизно рівними й не допускати взаємного посилення одна одної — 48 відсотків опитуваних. Щодо перспектив соціально-економічного розвитку країни з'ясувалося, що більшість опитуваних прихильники змішаної економіки, яка поєднувала б у собі соціалістичні й капіталістичні риси. О результатах відповідей на запитання «Якою б хотіли бачити Україну в майбутньому?»: соціалістичною державою — 17, капіталістичною — 21, державою, в якій би поєднувалися риси соціальної й капіталізму — 42 відсотки опитуваних, решта, п'ята частина, просто не визначалася в неперестій для політичних проблем. Більшість одеситів виступає за те, аби нашіршим кращим державою будівництво стали не інтереси держави чи національна ідея, а дотримання прав людини. Отож, відповіли на запитання «Що має лежати в основі нової Конституції?» одесити державою людини, розвитку українського народу, його мови й культури — 9, права і свободи людини та громадянина — 63 відсотки опитуваних.

Експедиції тижня

Наші полярники дійшли до Фарадея

Незважаючи на важкий маршрут і льодові оточення під час морського переходу, учасники української антарктичної експедиції досягли безперешкоди, без аварій, доставляючи на станцію Фарадей. Полярники від імені Президента, Верховної Ради, Кабінету міністрів України та Національного агентства морських досліджень, і з особистою підтримкою привітали побажання успішної зйїмки на перій української антарктичної станції. Станція перебуває у відмінному стані, що дасть змогу не лише провести наукові дослідження на найвищому рівні, а й забезпечити хороші умови життя полярників.

З початком роботи української антарктичної станції наша держава відкриє до ряду необхідних антарктичних досліджень і зможеть значною мірою зміцнити українсько-британські відносини. Завдяючи на дуже старі строки і виступаючи досвід організації полярних досліджень, успішне проведення першої української антарктичної експедиції стало можливим лише завдяки чіткій і сумлінній праці колективу Національного агентства морських досліджень і технологій.

Пропозиція тижня

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

Власникам — права, боржникам — обов'язки

Днями у Львові відбувся семінар «Створення об'єднань співвласників багатоквартирних будинків та розвиток мережі приватних підприємств з обслуговування житла», організований Жержиткоунормогом України, фірмою «Палко» за сприяння Агентства з міжнародного розвитку США (USAID). На обговорення був представлений типовий статут об'єднання співвласників.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів від 31 липня 1995 року такі об'єднання створюватимуться для управління, утримання і експлуатації приватизованого житла.

Об'єднання матимуть статус юридичної особи, складатимуться з двох і більше власників приватизованого житла. Вони матимуть право об'єднати приватизацію для

обслуговування та ремонту житла, самостійно розпоряджатимуться відповідною часткою державних коштів та житлових субсидій.

Можна з упевненістю сказати, що на затвердження цього документа Міністром чекають кілька мільйонів наших співгромадян. А вже за даними Житлокомуслугу, в Україні приватизовано 35 відсотків державного житлового фонду.

З не меншим нетерпінням чекають приватники появи нового Житлового кодексу, який поєднати досі ефемерні методи впливу на недобросовісних суб'єктів. Особливо не сподобатиметься цей документ «комунальним боржникам», адже шість місяців розшукування за держаний кошт закладу, а решта грошей від них вилізати.

Банкрутства тижня

Торговельний дім Кондратьєвських дав тріщину

В торговельному суді Севастополя закінчилися згідно з Законом України про банкрутство прийняті заяви з майновими вимогами від фізичних і юридичних осіб до Кримського церковного банку. Цей банк працював під егідою відомого в Криму і в Україні Торговельного дому Кондратьєвських, власником якого є мільярдер, депутат Верховної Ради Сергій Кондратьєвський. Протягом трьох років це було найбільшато і найнадійнішою, як вважалися, фірмою в Севастополі. Однак через протистояння між Кондратьєвським і мером міста Семеновим Торговельний дім Кондратьєвських лопнув. Відомі акції компанії належали вирішати, чи в Києві майно у Кримського церковного банку і Торговельного дому Кондратьєвських, щоб за рахунок продажу майна задовольнити всі вимоги кредиторів. За офіційними підрахунками, пред'явлено майно Торговельного дому приблизно, а решта грошей переказано із рахунку до інших банків України, Росії, а також за кордон.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Повернення «блудного сина»

Свого часу гучного розголосу набула історія відкриття расеекого телезаводу від АТ «Коніери «Електрон». Ініціатори «розшування» фактично захопили завод, майно якого належало йому в 60 тисяч акцій. Відомі акції акціонерне товариство ЛЗКТ «Електрон-Росіє». Після двох років державні органи і Фонд зареєстрований в цьому компанії. Врешті за дорученням Вишого Арбітражного суду в Дніпропетровському міському суді, пред'явлено майно Торговельного дому приватизовано до АТ ЛЗКТ «Електрон-Росіє». Внесенню ухвали про скасування державної реєстрації незаконно створеного акціонерного товариства, що його установчі документи суперечать чинному законодавству.

«Блудний син» повертається до рідного дому... банкрутом. І хоча серйозніші відкриття заводського часу були і в ідеї політики, і державні структури, інші нікому відповідала за це банкрутство.

Львів.

Пригода тижня

Аварія потягу з мазутом

У ніч на середу в Миколаївській області зіткнув з рейкою 9 вагонів вантажного потягу з мазутом. 7 вагонів злягли на грунт, мазут потрапив на землю. Жертв немає.

Кіш повідомляв агентству «Інтерфакс-Україна» у штабі Цивільної оборони країни, аварія сталася в районі населеного пункту Якієве Бавшського району. Потігли, що прямує до портів взірком залізничі (Миколаїв — Керчі, Севастополь — Київ) тимчасово йдуть через станцію Колосівка.

Класифіку мазуту, який потрапив на грунт, утилізують. Проводять аварійні роботи.

Хтось гранати діткам приніс

Днями у Києві в службовому приміщенні екстремістсько-туристичного центру дитячого та юнацького туризму (вул. Гіровська) відбулася раптова граната. Загинув адміністратор центру. Ще одного постраждалого — 30-річного чоловіка, доставлено в лікарню з тяжкими каліцтвами. Причина вибуху — неосторожне поводження, інформувало агентство «Інтерфакс-Україна» штаб Цивільної оборони країни. Подобриці події агентству не повідомляли. Проводяться слідство.

Василь БАБУХ, «Голос України»

«НЕ ЗНАЮ Я, ЧИ ЗНОВ ПРИЙДЕШ СЮДИ...»

СВОГО часу Чернівецька обласна Рада народних депутатів прийняла ухвалу про створення в Чернівцях меморіального музею відомого українського композитора, лемківського пісенного співака Володимира Івасюка. І ось добрий зодім почали втілювати в життя. Музей дітямечу в будівлю на вулиці Миколовського, 40, де жили і творили митець.

Пам'ять

Розина Івасюків влітку сприне знову. В помешканні зашито багато хатніх речей, убрання, бібліотеку, а якій справді унікальні видання.

Деякі предмети, зокрема особистий рюкзак Володимира Івасюка, поверне до експозиції Чернівецький краєзнавчий музей. Окремі матеріали, які свого часу передав на зберігання львівським музеям багато митців — письменник Михайло Гринорів Івасюк, теж надійдуть сюди.

Нині новостворена дирекція музею приймає і впорядковує архівні матеріали. Вже з'ясувалося, що понад п'ять тисяч експонатів, що поглядали за життям Володимира Івасюка.

Не менше зберігав і архів батька. Розмістяться вони в робочому кабінеті, де Михайло Гринорів створив свої крашні розробки й повісті.

Окремі слова, організатори музею прагнуть зберегти творчу атмосферу, що панувала в цій талановитій родині.

Тож, після впорядкування архіву та ремонту приміщення музею відчинити двері відвідувачам.

Але це буде не скоро, — каже директор музею Паша Некашева, — бо роботи дуже багато. До того ж мерія має пішхувати нам додаткові приміщення для зберігання архівної скарбниці Івасюків.

Значною мірою створення відкриття музею залежатимуть і

від бюджетного гаманця. А він тепер майже порожній. Тому варто, щоб до благоустрою справи прилучалися й будівельні підприємці. Думаю, що міг би підібрати й Фонд імені Володимира Івасюка на чолі з композитором і співаком Миколою Мозговым.

А для тих, хто не шкодує грошей на мему справу, полі доведеться відкрити дані музею Володимира Івасюка: Чернівці, Національний банк України, МФО 356185, р/р 1513292.

Чернівці.
На фото з архіву сім'ї Івасюків: Володимир Івасюк з матір'ю.

Вшанування тижня

Лілія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Болить поету наше сьогодення

Чарівна господарка «Українського дому» Лариса Хорольчук поетичним словом відкрила вечір вшанування лауреатів літературних премій 1995 року, організований Спілком письменників України та черкаською письменницькою організацією. Після вітального слова лауреатам, хліба-солі з Шевченкового краю, заступник голови черкаської обласної адміністрації Анастасій Кузьмичевський розповів присутнім про велику роботу, котра ведеється в області для повернення із забуття славних імен учених, письменників, художників-країян, для відраження духовних, історичних надбань, і запропонував щорічний вшанування літературних лауреатів України проводити у Каневі, в Кобзаревому домі.

«Що мені болить» — так назвала свій схвалюваний виступ-співбач черкаський письменник Василь Захарченко, лауреат Шевченківської премії. Другий лауреат, освятивши Тарасовим і'м'ям, вже не міг сказати своїм словом про дикі і болю... За Василя Симоненка їх мовила його мати Ганна Федорівна, чий голос пролунав з магнітофонної плівки...

Лауреати премій імені Андрія Головака — Іван Барсенко, імені Остапа Вишні — Михайло Паламар, імені Володимира Сосюри — Борис Чіп, імені Василя Симоненка — Ігор Павлюк та інші, — поділилися своїми роздумами про сьогодення і про місця писателів, до яких Олександрю ввечора стала чудова виставка робіт

черкаських художників, виступи гурту козацької авторської пісні «Козак Майма та брати січовики» під орудою члена Спілки письменників України Миколи Шапошника та діючого фольклорно-етнографічного ансамблю «Світлячок» із Золотоніського району Черкащини.

На змичку: Ігор Павлюк (ліворуч) та Василь Захарченко (праворуч).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕА.

Олексій КАВУН, «Голос України»

Екзамен на стійкість, або Як стати лауреатом

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ Івана Огієнка ми позначили свій день. У містечку Брусиліві, де він народився й зростає, одні з вулиць назвали його ім'ям. А в Житомирі відбулася засідання комітету в справах премії ім'ям Огієнка, де, зокрема, лемківський письменник Володимир Івасюк, який у своєму творчості був близьким до Огієнка, Житомирського обласного Радою народних депутатів, Спілком письменників України, зокрема сприяючи розвитку мистецтва України.

Радше те, що з'явився новий завіт лауреатів, яких з пошани правом може назвати спадкоємцями справи видатного українського вченого-художника, письменника, педагога, державного та церковного діяча. Та водночас домішуться і відчуття суму. Бо не дожив до цього дня письменник Євген Гуцало, шкіль істориком, художником дослідження якого високою оцінку комітет із премії.

У числі лауреатів — засновник і головний редактор журналу «Кур'єр Кривбасу» Григорій Гусевіч, якому доводиться долати неможливі

труднощі, щоб не цікаве й потрібне видання могло виходити в світ.

Труфанівською була й минулорічна поїздка по країнах Західної Європи Житомирської хороні капелі «Орел», яка (за традицією) повернулася додому з цілою низкою авторів. А тим часом художній керівник капелі Олександр Вацек, тепер уже огієнківський лауреат, продав машину, щоб колектив мав гроші на дорогу... Багатьом дітякам, побачивши буклет «Материнка», читанки «Ластівка», «Біла цапля» та інші, створені Дитрим Чередищенком та Ганною Кірпюк (співачий псевдонім Оксана Вєрес), треба, щоб книжки змогли побачити світ, знадобилися допомога з-за океану.

Не самими тривіальними бач вистелені лауреатів науковця Андрія Бурячка, відзначеного за вклад у розвиток українського правознавства, та художника Андрія Чефкіна. Тож істинним лауреатам частіше доводиться пережити не впробування славою, а екзамен на стійкість, як зрештою, колись і Іванові Огієнку. Житомирська область.

ТРОХИ блиск як рік тому Президент Леонід Кучма видав Указ «Про заходи із забезпечення розвитку цивільної авіації України» з яким було створено Державний департамент авіаційного транспорту і зліткової компанії «Авіалінії України». Наша газета надрукувала ці кореспонденції, в яких порицалося питання доцільності такого рішення і просила редакцію із як офіційне звернення до Президента про перегляд Указу. На жаль, реакції відповідних служб Адміністрації глави нашої держави редакція так і не дочекалася.

Можна було б не повертатися до цієї теми, коли б таке реформування авіаційної галузі дало очікувані результати, а створена на базі зліквідованої воєнної компанії працювала ефективно. Але ті, хто стежить за цією темою, не могли не помітити, як пригрозили, як не вгамувалися навколо неї протягом року, які скандали, що спалахнули і досі триває між департаментом авіаційного транспорту та створюємою ринку новою структурою, яку, швидше за все, знову змінять. Цей намір оформлено інтелігентно: перетворити її на чотири холдингові компанії. А коли точніше, то це означає, що «Авіалінії України», які за указом Президента мали б стати потужними національними підприємствами, зникли з українського і зарубіжного ринків разом з назвою, позначками і символікою.

Ще одне рішення — про створення Державного департаменту авіаційного транспорту, що його тоді вносило до підписування Міністерства транспорту України, — також блиск ставило запитання, ніж можна було знайти відповідь. Зрештою, все стало на своє місце: майже день у день, поправа, через рік — 27 грудня 1995 року, Президент не однією своїм Указом попорядкував департамент авіаційного транспорту Міністерству транспорту України, логічно завершивши формування структури останнього.

Автор цієї публікації має всі підстави сказати, що в кореспонденції «Крок вперед, два кроки назад, або як ми реформуємо авіатранспорт» («ГВ», 26.01.1995 року) вплинула в яблучко, стовідсотково передбачивши отакій фінал цієї історії. Проте радості від такого творчого успіху автор не відчуває.

Поясню. Щодо створення галузевого «департаменту — міністерства, то тут і без пояснень зрозуміло: світ давно працює по-іншому, а що ми від нього не використовуємо, до чого нас перекладається. Помилку виправити ніколи не пізно, та й сталося це з не такими вже великими втратами.

А от з «Авіалініями України» ситуація не те що складніша, а фактично складніша не підлягає. Чому? Результат її діяльності виявився різко протилежним очікуваному?

Указ Президента про ліквідацію попередньої авіакомпанії, датований 28 грудня 1994 року, мав безпосередню для ринкових відносин мотивацію: «З ініціативи трудящих колективів підприємств, які не входять до «Авіаліній України». А фактично тих, що були її конкурентами. А коли це простіше, то саме вони й припинили існування, припинивши неуродного суперника. Дивовижно, але факт: Президент слушно виконав це прохання, а потім на базі знищеної створивши нову інституцію, яка не заправдовала і запрацювати не могла ніколи.

Потім ця компанія була, образно кажучи, пристроєним автомобілем, який довгоще хваб, поки його запускали, але до моменту ліквідації вже рухався самостійно.

з високою швидкістю і в потрібному напрямку. Зарубіжні партнери цей рух сприйняли добре, бо він точно збігався зі світовими схемами. І саме тоді, коли автомобілі набирали швидкості, його на ходу зупинили, спалили, а вазу і символи приладдали до важкої конструкції, яка загалом неспроможна була рухатися. Сотні людей протягом року намагалися її зашпугувати. А коли це вдалося, і конструкція зрушила з місця і почала рухатися, то раптом з'ясувалося, що її колеса крутяться в одному напрямку — протилежному, за старою адресою. Вперед до соціалізму». Тобто цілком протилежним тому, куди рухалися попередні «Авіалінії України». І в цьому смислі авіаційний департамент має цілковиту рацію, намагаючись якомога швидше зупинити конструкцію, поки вона далеко не заїхала.

Чому ж усе-таки створюлася така ситуація? У засобах масової ін-

формованні рахували за сім місяців не викали ані шельми, користуючись цими коштами, що їх заробили попередники. Тобто стали вахлявниками біля чужого когата.

Таким конгломератом, що наймовірно як проіснував досить тривалий час, суперечить чинному законодавству по всіх статтях. По-перше, підприємство — юридична особа не має права користуватися виробничим іншим підприємства — юридичної особи. По-друге, жодне з них не несе будь-якої відповідальності за дії іншого. По-третє, якщо вони й приймали б якісь спільні рішення, то не можуть його виконувати, бо це теж суперечить чинному законодавству. По-четверте, навіщо, скажіть, наприклад, Львівському авіапідприємству дбати про те, щоб Бориспіль мав ще один «Бойт», коли Бориспіль йому конкурент? І так далі. То хіба треба дивуватися, що проблема знову виникла, тільки цього разу вже куди складніша?

ПРОТЕСТИ...

формації, алється, яке викладено точні зорі і фактичні, причетні до «авіаційної» історії, і деяких даних, а також чинників, форму управління не фактич, проте інтерес до неї мають. Але фактично далі припущення, хто кого і наскільки об'єктивний директор, оцінює не руйнує. Що, до речі, мають встановлювати вже інші служби. Ми ж подивимося на проблему з іншого, як кажуть, боку медалі.

Люди, які придушили Указ Президента, не змогли визначитися: яка саме структура замінить зліквідовану? І це питання не формальне, бо мова йде про механізм господарювання, форму управління, без якого жодна діяльність неможлива. Українське законодавство передбачає тільки дві форми господарювання — підприємство та об'єднання. Скажімо, є підприємство, ним управляє директор, у якого підлеглі асистенти, начальники служб, цехів, дільниць тощо, є система підлеглості і звітності, тобто чітко окреслений механізм управління, як це було в попередній «Авіалінії України».

І об'єднання. Це вже інший механізм, але й він регламентований Законом про підприємство. Третього не дає. А якщо створити це третє, то це означає відразу потрапити до числа порушників чинного законодавства.

Указ Президента саме цей жалюгідний чинник — умову життєдіяльності інституції — чомусь обійшов, не визначивши, що ж саме має бути створено. Дивовижно, але юристи підписали цей документ.

Новий керівник В'ячеслав Лизін очолює цю так незрозумілу, куди увійшло 12 підприємств, кожне зі статусом юридичної особи. Вони швидко збагнули свою вигоду: на-

ПРОТЕСТИ...

Ще недавно, відірвавшись від «Аерофлоту», «Авіалінії України» вийшли на міжнародний ринок, гармонійно ввійшли у світову схему і набули сили: відкрили 15 зарубіжних рейсів, мали визнані авторитетними міжнародними транспортними організаціями, мали кредит довіри, як компанія, що реформується.

Заключили. «Дітине», породжене Указом Президента, так і не з'явившись на него, вмерло. Що нині?

Нині, крім нового залу звинувачувальних статей у пресі, скільки разів державні і нові керівники «Авіаліній України», департамент авіаційного транспорту намагалися створити нову компанію — холдингову. Навіть фактично важко поки що зрозуміти, як працюватиме ця інституція, але коли, як кажуть, на благо, то й на злороччя.

Можливо і справді саме нині вже й придумано щось таке, що покладе край розгартуванню і цьому господарстві і його загрозою цивільно-авіаційному, створюватиме позитивний імідж держав, забезпечуватиме її прибутки. Але тут мене бере сумніш.

Адже коли зліквідували першу компанію «Авіаліній України», то теж ніби переймалися інтересами держави, обіцяючи, що це те нове буде краще за старе. Що з цього вийшло — знаємо: дістать шалому авіакомпанію розгарт-

ли на куски, а фактично вона звичайна ринкова перевізниця.

А чому б було і торік, і нині, перш ніж робити такі рішучі кроки, та не запропонувати кілька концепцій діяльності авіакомпаній, а ще краще на конкурсній основі, щоб не газети, а фактичні виробники, які з ними працюють і докладаються їм? А не тому, що Василь даємо знайомий з Петром чи щось цьому подібне. Або, скажімо, хтось виявив «ініціативу». Або особисті інтереси...

На жаль, доводиться визнавати, що ідеологія й ідеологів, а тити, менше, все вирішило: справлює й досі і працює во на ринку. Як той самий «авіаційний» указ, владний на прохання трудящих: документ з такими руйнівними наслідками, з'ясується, не має ані економічного обґрунтування, ані юридичного підґрунтя. Це означає, що після пера однієї лише людини, як про цивільну авіацію тільки й знає, по літаках літають. Сумно...

Працюючи над цією кореспонденцією, я не раз чула і в Міністерстві транспорту, і в департаменті авіаційного транспорту, що національна компанія без дотацій не виживе, що держава має визначити пріоритети й підтримати, але при цьому обов'язково упорядкувати і спрямовувати.

А я собі думаю: якщо вже ми йдемо до ринку, то насправді мусять визначитися, де має бути робота держави, а де — ринку. Задавання держав — зареєструвати підприємство, а як воно житиме — це вже не її турбота, а робота ринку. Права ж, якщо дас закон Президентів чи Кабінету міністрів, який би забороняв, а не працює, не працює. І доти, поки державні органи намагалися підміняти ринок, доти його й не буде. Якщо департамент каже, що має дотації національна компанія не виживе, то я думаю, що це не його, департаменту, справа ринку, а не втручання в господарську діяльність, виробничу, кому дати дотацію, а кому — пріоритет.

Отже, підбіємо підсумки: з'яється, й цього разу «протесті». Протесті, які викликають збитки і моральні втрати, опинились знову у висхідній точці тій, яка вдало невідгукнувшись ситуації, ніж рік тому. Тепер на ринках ринках — у департаменті і в Міністерстві згадують добрим словом першу авіакомпанію і докладають висновку, що саме така структура і була ринковою. Указ Президента був помилковий.

А нині на всіх ринках іде «розбір» полів, в міжобласних війнах місцевого значення тріщать чуби, наживаються виразки і псується нерви. Висновку, що ситуація, як і раніше, радіо й телебачення скандал тільки піднімає дрова у вогнище. При цьому всі забувають, що навіть одне погане слово щодо авіакомпанії позбавляє її соціальних потенцій пасажирів, шкодить іміджу, так важко створеному, з таким деструктивним ефектом.

Що ж, істину слід з'ясувати. Але не забуваючи про головне — інтерес держави. Проте питання й досі залишається відкритим: чи житимуть «Авіалінії України»?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Р.С. Коли матеріал був підготовлений до друку, відбулася колегія Міністерства транспорту України, на якій, зокрема, розглядалася й ситуація, що склалася навколо «Авіаліній України». Як повідомив заступник міністра транспорту Іван Данишук, питання протягом місяця вирішуватимуть всіма причетними інституціями, фахівцями, після чого буде прийнято рішення про створення компанії — національного авіаперевізника держави.

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

ЗАЧАРОВАНА ДУША

Кущі стоять некопві
квртопляні,
Ти хмільний, в я п'яив,
Таке не часто буває,
Йване.

Можна бути професійним поетом, але такого не придумав і не змігуть — хоч рибийся, можна вивчитись в академії на грамотного художника, але на Піросмані чи на Марію Приймаченко навчитись не можна, отак, заздаясь мені йно й тут, з оцими віршами. Ось ще один, називається «Гід Вова», написано у вигляді анста жінки до чоловіка, який відлучився в АТП.

Не переживай, Вова,
за зиму і дрова,
В нас із цим порядок,
кривце й не бува,
Я їх доставляю.

Сашко рубає,
остигве, ніхто не спиває,
гойка і в двір по команді
самі йдуть дрова.
Ната має вже солдата,
і ходить, крутить

хазяїна, а доня без тата,
поздравили з другим
виученням.

до побачення,
татку і дідусь.
селі не вимарли,
еб'юсь.

олов, коли зрозумів, що"
писано не про чиясь горе
памятно людиною, якій ні
сье самої себе. Таку людину
сье знайти, ніж професійні
захотілося на неї подивити
сье у майданчиному селі Ко
лики живе разом з герої
сье — саабхарактерним доб
сьесельською одиницятки
сье, що ото «ходить вже
сье синів вже не дома. Пніше
сье вона каже, «складає вір
сье бє пам'яті. Колись закінч
сье учинили й працювали на
сье недого, бо якій там зар
сье троє, то стала дорюкну,
сье на полювці роботи, а за
сье у магазині й дитсаду, б
сье втіля грошей не платили.

колгоспі
я не на висоті,
випителі
а не ті.
злінились,
зпидись.

Скільки не осіменилося
Через них телиць...

[illegible]

Книжку київському двадцятилітньому «Аїра» внаслідок коштом внаслідок брата, відомий художник Анатолій Марчук, п'ять років умовляв, поки переконав сестру, щоб збрала додуку свої, як вона каже, шпарталки (Вова, бувало, ними пік розтоплював). «Я ті свої вірші до тебе не читала за прост так особливе. Ну, пишу, бо не можу не писати. На буряках, бузю, махмешаю сапо, а тут вірші собі складаються, а писати нема ні чім, то я ті вірші до тебе нечестиво написав!» Далеко не всі вірші «Аїра» читалися і плавали і кажуть, що, куди там Ліні Костенко! Вони ж не розуміють, що Аїна Костенко не стільки постоїло написала, а як постоїло.

«Питаєте, чи зазидую я кому-небудь? Ні. Просто знаю, що могла б жити краще, але нещасно себе не вважаю. Роботи ніякої не боюся, крім роботи продавщиці, а все інше — до чого не візьмусь, усе подобатиметься, правда, зараз з тієї роботи не розживеся, аби на хліб було...»

Намочу рушник і втру скло ним,
А під склом твоє і моє зображення
на портреті
Я тебе кохала і ти мене любив,
і не потрібний був нам третій.
Прожили ми з тобою роки,
і вже вирости наші спільні діти,
Чому розлюбив, чому ненавидиш
мене ти,
Чому і досі кохаю тебе, та я хочу
з тобою жити.

«Торік за зиму нічого не написала, бо хіба ж то зима була, то розтане, то замерзне... а оце зима гарна, воно й пишеться...»

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

На фото: Галина Павленко.
Макарівський район на Київщині.

•Павло УСЕНКО, історик

ПОЛЯК УСІХ ЧАСІВ

До 250-річчя
Т. Костюшка

Всесвітньо відомий поля

[illegible]

Бургомістер, який вважався генералом, капітулювати у жовтні 1777 р. Ця перемога, одна з вирішальних для утвердження американської незалежності, гучно пролунала світом, викликавши особливий резонанс у Франції, що вирішила підтримати Сполучені Штати.

[illegible]

Жива народна пам'ять пр
нього й тепер. 1994 року опиту
вання громадян Польської Рес
публіки визначило, що вони
вважають нашого спільног
земляка Тадеуша Костюшк
найславетнішим поляком усі
часів.

[illegible]

Ах, Іваа, ах Миколайович Іваа,
Який в нас золотий дайнок пропав.
Хотіли ми з тобою викопать картоплю.

А набравшись обоех я пантофіл,
Я вийшла на город в азарті вся,
Бо почалися картоплянії живня.
А ти спитав, Галино, як діла.
Я саме огірки на сидіння несла.
Я покришила огірочки й знайшла
смачної горілочки,
Тебе покликкала, бо ти моя душа.
Забула про сини свої і дочки,
Бо просто поважаю тебе я.
Погомоніли гарю ми
з тобою Іване.

Виставки

З історії книгодрукування в Галичині

Так називається нова експозиція виставки в Музеї історії Українсько-Франківського краєзнавчого музею. Науковці প্রতিставили Ульовчанська та Надія Рета вайшли у фондах цікаві стародруки. І з нагоди 485-річчя російського ериподрукаря Івана Федорова, який і працював в Галичині, влаштували стародруковий експозиційний зал.

Серед експонатів — церковні книги, якіми послуговувалися в монастирі, залежно від свят, обрядів, урочистих подій у відомих друкарнях. Тут можна побачити і стародавній Лаври, Львівського братства, у приватній друкарні Михайла Сльозки (Львів) та Стратинський (тепер у Польській області).

На фото Володимира
МИГОВИЧА (Укрінформ);
рукописний псалтир.

XVII ст.

Повертаючись до надрукованого

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, «Голос України»

То що ж сталося на кордоні?

У НОМЕРІ «ГУ» за 13 січня було надруковано замітку «Німецькі враження від українського хордону». Оскільки викладені в ній факти зачінають, так би мовити, честь та гідність українських природодивників, у їхньому відомстві проблеми службово дослідувалися.

Нагадаю коротко суть справи. Перебуваючи в Україні, два громадянина Німеччини Петер Коллер та Лукас Прт на три дні просторочили термін дії віз. Висладили їх на прикордонній станції Мостиська. За їхніми словами, офіцер прикордонників забрав у них паспорти і худю один. Через деякий час з документами прийшов якийсь іззакітасіт, який запропонував перевезти їх через кордон нестатально. Це справило на київців незбагнуте враження і викликало цілком зрозумілі негативні судження про наших прикордонників.

Очевидно, що саме цей момент з цитуванням в газеті істаді вказував на явись спільні інтереси прикордонників та таксистів, що підірвало авторитет працівників цієї служби. Крім того, це свідчило про те, що працівники ОДП «Прикарпаття» не мали жодних зв'язків з кримінальними елементами, а отже, були надійними. Це також свідчило про те, що такій несприятливій для прикордонників ситуації не було місця.

Ось аналіз з висновком: «У зв'язку з відсутністю консульського пункту для аналізів з'їв їжі, начальник митної ОДП майором В. Скакуном... було прийнято рішення про неспроможності громадян Німеччини через кордон. За командою майора В. Оспенкова прапорщик С. А. Д.

яментович разом з прапорщиком С. Мельником у присутності капітана В. Остапенка і прапорщика В. Тхора особисто вручили громадянам документи... *

Як бачимо, спогади дуже відрізняються. По-стає логічне запитання: хто зацікавлений у неправді? Який може бути в цьому інтерес не місцевих громадян, незрозуміло. Тим більше, що опублікування у газеті витяг був не з послання-скарги, скажімо, до редакції, а просто з дружного приязного листа. А твердження полковника В. Козієнка, що «факти, викладені в статті, мають на меті дискредитувати в очах громадськості військомовслужбів ОКП» «Прикарпаття» в цілому Прикордонні війська України» смішне.

Що стосується прикордонників, то їхні інтереси очевидні: в разі підтвердження фактів комог загрозують звільнення чи інші санкції. Але ось питання: чи варто втручатися в розслідування, якщо в залочок розслідування? Як на мене, ні. І справа навіть не в сумнівності можливого небезпачи вносити з хати сміття, просто — другу сторону, тобто німецьких громадян, вже не розплатити і очних ставок не провести. Зрозуміло ж, що зазнають збитків. Кожна особа, яка потрапляє в залочок розслідування, не зможеть висловити заперечення. Але на прохання прикордонників інформуємо читачів про те, що в місцях прикордонного контролю «телефоні довіря». І якщо кому-д і працівників кордону здадуться неправими, або підозрюють, що в залочок розслідування потрапили, щоб не було потім прикрих непорозумінь за сценою «андершугтих Прикордонної війська».

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

ОМУСЬ побуде думка, що чим вищу посаду обіймає людина, тим менше у неї залишається сито людських якостей. А про те, що вона має ті ж самі проблеми, як і всі інші, гої зовнішні. Ніхто не аже і не людина, а так — начальни. Виходячи саме з таких міркувань, напередодні Різдва направилося на розмову до міністра закордонних справ України Геннадія ОУДЕНКО, *заслуженого діяча мистецтв, що інтернало б ціле покоління українців*.

І хоч справи «робочих» тем дискусії не вдалося (мабуто, така доля у державних діячів), однак, як вольовбиті калати братів-журналістів, ракурси нашого діалогу несподівані. Тож подякуймо панові міністру за цінність.

— Геннадію ОУДЕНКО, ви обіймали посаду «гозового» дипломата України до свого відрядження. Вважаєте, що не призначення ставало запитом, своєчасно чи — як?

— Саме тоді, коли така потреба нарізла. Відстою скажу, що раніше мене просто не сприймали. А б אני маю всі необхідні умови для роботи: Президент України надав широкі повноваження і адекватну діяльність сприяє розвитку зовнішньої політики нашої держави.

Маю цілком нормальні стосунки з Адміністрацією Президента, Головами міністерств, Верховною Радою, її Головою. Вважаю, що інші в Україні сприйняли момент для активної діяльності нашого відомства.

— За час свого перебування на посту міністра закордонних справ якого найціннішого успадкуєте Україну на міжнародній арені?

— Насамперед зауважу, що я не починаю з

— У міру необхідності. А сприймаю по-різному.

— У вас з Президентом стосунки суто службові чи приятельські?

— Службові, але маємо ціннівіе взаєморозуміння.

— Як часто ви виявляєте твердість у роботі?

— Тоді, коли треба. Але особливо, коли йдеться про речі принципи.

— Наприклад?

— Коли мова йде, приміром, про територіальну цілісність нашої держави, недоторканість її кордонів. Або, скажімо, коли в неперіодичній дискусії у різних колах розмовляють про статус України.

— Як ви оцінюєте ситуацію в Сходу, конфедерації чи федерації, як уявляє вона до складу об'єднання — Україна, Білорусь, Росія і т.д. Або ж

бувають і інші країни, а уявляю: отут могло б бути посольство України, ми могли б заявити про себе як про державу.

— Уже наступного дня після проголошення Декларції зібрав прес-конференцію, на якій було близько 200 журналістів і виклав зміст свого документу, що став злетальною сеною, інструментом політики.

— А вже після прийняття Акта про проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, поінформували про це Генерального секретаря ООН, чим не особливо я здивував його: Україна була членом ООН як незалежна держава. Для нього в тієї події не було нічого відночиного. Російський логі, повідомлення про те, що на карті світу з'явилася ще одна незалежна держава, відчув, що а став самим історичної події, як відбуваються не так часто.

— Ви яка людина — стримана, відверта чи закрити?

— Я — людина компромісів: завжди шукаю варіант, що влаштував би конфліктуючі сторони або ті, які ведуть переговори. З цього боку, 40 років дипломатичної роботи, безперечно, вплинули на характер. Тому в житті і стримана людина, а рішення завжди прагну приймати вживок.

— Стриманість об'єднана з тим і в стосунках у сім'ї, з близькими людьми?

— Ні, з рідними у мене — відвертість, але службові проблеми а захищаю на службі,

— Дружина дипломата — це особлива професія, правда, неосолодуча. Моя дружина її оцінювала досконало. Тож вона завжди пораджується у високопоставлених товариств і не гордувала, коли треба було, побігти по магазинах а зможеться із місцевих готель.

— Дружина дипломата на вас впливає?

— Справді. Бо зі своєю стриманістю, а відомо, буває, «форзидаски». То вона її ерозивні види надлишкових швидко приносить. Загалом, я маю чимало заходів впливу, особливо ж, коли трапляються серйозні несприятелі.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Ви перелічіть а бач? Яка справа вам найбільше смакує?

— Ні, не перелічить. Шо дружина приготує, те ї смакує.

— Мені сказали, що ви любите пияно...

— Ох, люблю. Але не п'ю. Може, діні на рік.

— Що так?

— А такім чином веду любові а ватю.

— А щось нині гісте?

— Я ж нормальна людина. Крім того, доводиться пити а інтересах держави.

— І німе жак?

— На шкідливі — ніс! а люди а собою, а жак за столом, то випи чарку української білої. Ну і нині — червоне, біле...

— Коли ви останній раз дарували дружині квіти?

— Кілька днів тому.

— Як чула, що а ваша дружина сім'я?

— Бог не обділяв. Маю двома дітей, чотирьох, а жак на дуру чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Як ви оцінюєте ситуацію в Сходу, конфедерації чи федерації, як уявляє вона до складу об'єднання — Україна, Білорусь, Росія і т.д. Або ж

Геннадій УДЕНКО: був свідком історичної події

— Геннадію ОУДЕНКО, ви обіймали посаду «гозового» дипломата України до свого відрядження. Вважаєте, що не призначення ставало запитом, своєчасно чи — як?

— Саме тоді, коли така потреба нарізла. Відстою скажу, що раніше мене просто не сприймали. А б אני маю всі необхідні умови для роботи: Президент України надав широкі повноваження і адекватну діяльність сприяє розвитку зовнішньої політики нашої держави.

Маю цілком нормальні стосунки з Адміністрацією Президента, Головами міністерств, Верховною Радою, її Головою. Вважаю, що інші в Україні сприйняли момент для активної діяльності нашого відомства.

— За час свого перебування на посту міністра закордонних справ якого найціннішого успадкуєте Україну на міжнародній арені?

— Насамперед зауважу, що я не починаю з

— У міру необхідності. А сприймаю по-різному.

— У вас з Президентом стосунки суто службові чи приятельські?

— Службові, але маємо ціннівіе взаєморозуміння.

— Як часто ви виявляєте твердість у роботі?

— Тоді, коли треба. Але особливо, коли йдеться про речі принципи.

— Наприклад?

— Коли мова йде, приміром, про територіальну цілісність нашої держави, недоторканість її кордонів. Або, скажімо, коли в неперіодичній дискусії у різних колах розмовляють про статус України.

— Як ви оцінюєте ситуацію в Сходу, конфедерації чи федерації, як уявляє вона до складу об'єднання — Україна, Білорусь, Росія і т.д. Або ж

бувають і інші країни, а уявляю: отут могло б бути посольство України, ми могли б заявити про себе як про державу.

— Уже наступного дня після проголошення Декларції зібрав прес-конференцію, на якій було близько 200 журналістів і виклав зміст свого документу, що став злетальною сеною, інструментом політики.

— А вже після прийняття Акта про проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, поінформували про це Генерального секретаря ООН, чим не особливо я здивував його: Україна була членом ООН як незалежна держава. Для нього в тієї події не було нічого відночиного. Російський логі, повідомлення про те, що на карті світу з'явилася ще одна незалежна держава, відчув, що а став самим історичної події, як відбуваються не так часто.

— Ви яка людина — стримана, відверта чи закрити?

— Я — людина компромісів: завжди шукаю варіант, що влаштував би конфліктуючі сторони або ті, які ведуть переговори. З цього боку, 40 років дипломатичної роботи, безперечно, вплинули на характер. Тому в житті і стримана людина, а рішення завжди прагну приймати вживок.

— Стриманість об'єднана з тим і в стосунках у сім'ї, з близькими людьми?

— Ні, з рідними у мене — відвертість, але службові проблеми а захищаю на службі,

— Дружина дипломата — це особлива професія, правда, неосолодуча. Моя дружина її оцінювала досконало. Тож вона завжди пораджується у високопоставлених товариств і не гордувала, коли треба було, побігти по магазинах а зможеться із місцевих готель.

— Дружина дипломата на вас впливає?

— Справді. Бо зі своєю стриманістю, а відомо, буває, «форзидаски». То вона її ерозивні види надлишкових швидко приносить. Загалом, я маю чимало заходів впливу, особливо ж, коли трапляються серйозні несприятелі.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

— Геннадію ОУДЕНКО, а ви відомо який ханові виступили на міжнародній арені не зачіпають? Скажімо, який зайнявте, про що мріє, мабуто, коли жидка.

— Ми жак всі цілою позбавили. І а відомо вілью і містою чинили будь-яку роботу. Але скажу, як на дуру: чак не фактично не зачіпаються, бо часто треба, щоб працюю і в неділю. Проте шкідливі завади беру сам. Та й дружина мене обірає. І не цуруюсь, скажімо, винести посуд. Але коли вона не бачить, бо гаївається, коли а це роблю.

Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото),
Валерій ДРУЖЕНКО, «Голос України»

УКРАЇНА — «УКРАЇНИ»: ДАЙ. А КОЛИ Ж — НА?

(Початок на 1-й стор.)

Але ж назбиралося... Наприклад, у голови місцевого КСП «Україна» 32-річного енергійного Анатолія Заславця (на знімку праворуч) претензій до держави єм відважний. Узяти молоко... На мазосавади беруть його по 15 тисяч карбованців за літр — копійки, якщо взяти до уваги, що собівартість молока для господарства — 22 тисячі. А шпешні...

— Минулого року, — розповів голова, — в КСП зібрали п'ятий у району врожай. І що? Довелося віддати зерно по 8 — 12 мільйонів карбованців за тону. За держзамовленням і регіональними договорами. Нащо вже на нас тиснули з сільгоспуправління, райони. На тих, у свою чергу, касадли область і Київ. Тепер же біржова ціна шпешні — 23 — 25 мільйонів. А недавно білоруси пропонували за тону 40. Гроші зараз ой як потрібні. На зарплатню, на наскія, та чи мало... Ось хоча б техніку оновити.

У машинно-тракторному парку господарства — гаряча пора. Техніка не оновлювалася вже три роки. Демки розважухи досіяли поважно-го для себе віку — 12 — 16 років. Без інтенсивної «терапії» їх і з місця навряд чи зрушати, де вже говорити про польові роботи. Ось і трудяться механізатори не покладаючи рук, мамагаючись встигнути поставити всі машини на колеса до весни.

У жителів Свиридівки багато образ накопичилося і на енергетиків. У селах району електроенергію економлять особливо ітвенсно. В будинках колгоспників двічі-тричі на день (пораз на годину) світло гасне стабільно.

На державні заски селяни і раніше не дуже розраховували. Тепер же і поготів — лише на власні сили. А за нияшних розкладок мати вдома міцний економічний тил — справа важлива. Адже заповнений як сід погрібче-годувальник і від голоду захистить і холодний зими ке підведе.

На засніжених звивистих сільських дорогах розговорилися ми з 73-річною пенсіонеркою Ганною Пугач. Виявилось, побувала вона під час війни в концтаборі і спробувала на собі всіх його жажів. Як яе сумно, а гарт, одержавий там, став бабі Ганні вепотоакоу, з огляду на нияшні скрутки часи, школою виживання. Тепер Ганна Григорівна збиралася відвідати базар у Лохвиці. Від села це —

— До Лохвиці пішки?
— запитуємо.

— Чого ж? До Луки. Від нашого села — кілометрів сім. Там, кажуть, щодітниц і щонеділі автобус ходить.

— А якщо не ходить?
— Тоді переночую у родичів — і изадал.

Сніг на полях нині лежить глибокий. Дороги теж припорошило — важко для коліс. Кажуть, багато снігу — до хліба. В КСП «Україна» вже точно постарався. Зберуть, і посіють, і зорють. А вирощене — здадуть ні за понох, якщо держава наваже. Такі воєні, свиридівці. І не лише...

Скандал

Анатолій МАРШИНОВСЬКИЙ, «Голос України»
ТРИ КРАПКИ ПІСЛЯ
НЕБЕЗПЕЧНОЇ ГРИ

Минулого вівторка в Егейському морі між неспівірними державами, союзниками НАТО, Туреччиною та Грецією, яке знало брані зброї із заповненням.

Держави маю не зустріли сплих через якийсь малий вистиний острівчик Каракс (грецька назва — Імра), який має надзвичайно скромні розміри. Але ця прототипна виглядає дивно — і правильно. Тому що Каракс став лише кіпаном, через який в черговий раз було винищено тварч взаємної неприязні.

Ситуація, подібна нинішній, вже виникала 1987 року. Тоді Греція у складі міжнародного консорціуму розпочала пошук нафти в міжнародних водах Егейського моря поблизу одного з турецьких островів. А постійне жерівна напруженість забезпечує суперечка щодо територіальних вод в цьому морі, що «обидвом» великого кількості грецьких островів. Греки добиваються розширення вод до 12 миль, які це дозволяють міжнародні закони. Але турки наполягають на тому, що ширина вод не повинна перевищувати 6 миль, інакше, мовляв, Егейське море майже повністю стає грецьким. Непогодили сторін сприяє наявність в морі значних мінеральних ресурсів.

Отже, проведено черговий небезпечний демарш. Незважаючи на попередження, вистіпків його, турецько-грецьких військові і удару по авторитету НАТО, лідери країн, здається, не проти того, аби заробити тут політичні дивиденди (тим більше, до цього підштовхує складна внутрішньополітична ситуація в обох державах). Туреччині це важко зрозуміти. Греції — жести обговорення кордонного статусу островів, — переможно заявив новий прем'єр-міністр Греції Константинос Мімітс і підкреслює, що «мія є йде грецькою територією». Не відімаю жодного сантиметра турецької землі, — заперечує співвітчизник його колега Танус Чіпелер. «Випадок з островами показав, що ми можемо згуртуватися у вирішній національних питань», — заявив Президент Туреччини Сулейман Демірел, відзначаючи скоординованість дій парламенту, уряд і збройних сил. Метелів і дею націоналістичні нотки у виступах лідерів свідчать, що крапку у цій історії ставити рано, дозвольте — три крапки. Острів Каракс, до речі, знаходиться лише в 4 милях від протоки Дарданелл, і тому можливе грецько-турецьке протистояння реально загрожувє безпеці важливих морських шляхів. Це, серед інших, не може не хвилювати й Україну.

Валентина ПІСАНСЬКА, «Голос України»

ДЕПУТАТИ, БУВАЄ,
ГІВНЮЮТЬСЯ Й ОБЦЯЮТЬ ЗВЕРНУТИСЯ ДО СУДУ

Проте доктори сумління зашилими мене після першої ж фразан одного з трьох співредакторів, керівного редактора Іоаннана Купле (Соціал-демократична партія).

— Нація газети — унікальна. Мабуть, такої немає більше ніде в світі: 90 мільйонів народк ширяться на її утримання державний бюджет.

Пан Купле який трохі розповсюдив справити на мене враження. І я не заохочу відразу розчаровувати його тим, що «Парламент» і «Голос України» — видання націоналістичної ангажованості неперішорній і ширині інтересу.

З'ясувалося, що «Парламент» хоч і фінансується з держбюджету, однак це — класично незалежна газета, бо ніто й спроб не робить певним чином вилучати їй «тиснути на неї». І з боку свого часу затримали всі партії, представлени в парламенті. Керівний орган газети — три ринковані співредактори, які представляють три найважливіші в бюджетній партії — Соціал-демократичну, Християнсько-демократичну і Ліберально-демократичну.

Статутом передбачено ліміт — 800 газетних сторінок на рік.

«Парламент» — тижневик із 130-тисячним тиражем, який видається на 16 чн на 24 сторінках зазвичай від обставин. Скажімо, коли в бюджетній чи бюджетній розпорядженні дебати з приводу певної проблеми, то дискусії і виступи депутатів займають усю газетну площу. У цих випусках текстові публікаціїються всі пропозиції до законів, а якщо приймається закон, то перевага надається якесь думку на тримісяч читання. Як правило, матеріалю неформальні, ніж наслідок-законні, то їх видають окремо фінансовим додатком.

Коли в бюджетній і бюджетній зашляху, але буденна робота і нікто не виступає, то випуски випускає «мешани» офіційно-політичного характеру. Це означає, що газеті галузь, культура, соціальні проблеми, спорт. А коли в депутатів перерви в роботі чи канікули, то газети йде у творчому полоні. І випуски чимось схожі на наш суботні номери. Або ж виходять тематичними: зовнішня політика, проблеми молоді, старости, етнічні проблеми, регіональні та глобальні конфлікти, територія колишнього СРСР, незалежні держави Східної Європи і т. д.

Мене ж перша цікавість, виникла яка нашим редакційним керівником. Як варіюють керування під впливом і в яких обставинах друкувати і як часто. А як усяється «визначеність» від правки і лівих, звичайно у підтримку тим чи інших партій, зрештою — від нападок на кіплат: «А чому це їх держава годує, а не когось іншого?», буває, селяється на го-

лови журналістів нашої газети від колег з так званої незалежної преси.

— Ми маємо тверду репутацію надпартійної газети, — розповідає Північний Купле. — Значною мірою і тому, що друкуємо виступи й дебати, не робимо до них коментарів. Хоч рубрика «Готка зрозуміти» на сторінках присутня завжди. А як саме, скільки і в якому обсязі їх друкувати, то, по-перше, є квота — залежно від кількості і впливу партій у парламенті і в палаті земель. По-друге, опрацюючи дискусії з акцентом на їх важливість, що ми домірюємо робити газету, маємо право виступити, як виступи критичний і наскільки, як друкувати повністю, а як ні друкувати взагалі. Хоч інакше робимо винятки: туди пусто-порожні виступи не туди друкуємо. Аби, як це має казати, країна знає своїх героїв.

Депутати, буває, гівняються, обцяють звернутися до суду, але той аргумент, що ми навіть канішера скорочуємо, вгамовує пристрасті.

А щодо того, що нас «огоржує» держава, то не пам'ятаю, щоб нас у цьому звинувачували. Бо хіба не зрозуміло: наша газета — засіб демократичного контролю за діяльністю владних структур.

З другого боку, а в бажанні жодної газети, щоб нашістьки повою, як ми, висвітлюючи роботу бюджету і бюджету, зрештою, поглянувши і діяльність депутатів. Люди повинні знати, що робиться у цих найвищих органах влади. З цієї погляду поточились всі партії — від правих до лівих, і дискусії не виникають.

Слід сказати, що й журналісти «Парламенту» (а це, між трьох співредакторів, ще п'ять штатних і 50 позаштатних кореспондентів, які працюють за договором) мають статус державних службовців і усіх переважає, майже і цілого випадають. Хоч зарплата у них — від п'яти до восьми тисяч марок — і не найвища в Німеччині. Скажімо, журналісти «Франкфуртер алгемайне» одержують у півтора-два рази більше, проте вони не мають і статусу державних службовців. А в усьому «Парламенту» має ті ж проблеми, що й інші газети. Щоправда, вони не порівнювані з нашими.

Нарешті, дійшла й до мене черга поговорити з його візаві, якому я сказала, що він розповів мені про газету... «Голос України». Тільки в ринковій, що керується двома приватними моїми маю муску муску, мені «Парламент». На мої після традиційного «Не може бути» — хотіла мене втішити:

— Так «Парламент» виходить уже багато років, а він — тільки п'ять. Це все попереду...

Бонн.

Наталія ФІЛІПУЧУК,
«Голос України»

ТИХИЙ ОКЕАН МОЖЕ ЗАСТОПОКОЇТСЯ: ВИБУХІВ НЕ БУДЕ

ФРАНЦІЇ знадобляться роки, щоб надолужити втрачені в Парижі, де відомим з країнами відомості членими Тихого океану своїми окремими, важкими міністр закордонних справ Номі Зеландії Дональд Маккінном. Здається, Франція нарисати не зрозуміла.

Як відомо, перше втручання французької армії врятує блатослову президент де Голль. 13 лютого мало минути тридцять шість років відтоді, як у густій Сахара вперше вбухнула французька ядерна бомба. І ось голіст

Жак Ширак віршина поклясти край випробуванням, заявляючи, що 210-й вибух був останній. Припинення випробувань президент Ширак пояснив не так, як Франція з боку заохочує спільноту та «заселення» бачи припинення, щоб не втрачати стос «тиснути», як тим, що «безпечно нашої держави та інших дітей гарантовано».

Протягом історії. Свої перші випробування Франція проводила в пустелі Сахара, де 17 разів (з них 4 — на поверхні) підірвала ядерні бомби. 1966 року ядерні полігон перенесли до Французької Полінії в південній частині Тихого океану. З 1975 року вибухи здійснювали винятково від землі, але, на думку міжнародного регіону, випробування серйозно впливали на екологічну ситуацію. 1992 року Франція приєдналася до мораторію на випробування і поновила їх тільки три. За словами президента Жака Ширака, це слід було зробити, щоб забезпечити найнижчий фран-

цузької зброї стримування, і інші, колн за «безпечно» він спокійний, Франція зобов'язана «найближчим кількома тижнями» пред'явити до уряду Ріонгана, яка перебіває створення без'ядерної зони в південній частині Тихого океану.

«Шансний кінець!» На це сподіваються всі, хоча й не переконані, що Франція не вникне дош новеньке. Ажк ядерною зброєю оснащено і стратегічні підлоди півночі човни, 18 бомбарувачів «Міраж», які з чергою свого року замінити нові літаки «Міраж-2000». У шахтах на аляскиському плато Лабра розмешено 18 стратегічних ядерних ракет СЗ. Ядерну зброю можуть також нести на борту три супутникові ракети, а також літаки розвідки на авіаносці «Клемансо» та «Фіш». Такі арсенал, хоч-не-хоч, викликає побоювання, не кажучи вже про те, що час від часу його слід перерахувати. Франція обцяє, що з лютого цього року перервимо ядерну зброю тільки територію.

Змова проти послів : Фонд спадщини Цеденбала

На Філіппінах викрито змову з метою набуття влади екстремістськими силами. Жертвами ісламських екстремістів, як стало відомо філіппінським спецслужбам, мали стати глави дипломатичних місій Австралії, Великобританії, Італії та Нової Зеландії.

Терористична акція, повідомляють ІТАР-ТАРС із Маніли, планувалася як один з ланцюгів у підпільних зусиллях екстремістських елементів щодо стабілізації внутрішньої обстановки на Філіппінах і зриву планованої пізніше зустрічі в Манілі лідерів 18 держав — членів Організації Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва (АТЕС).

Ведуться пошуки змовників, чні імена відомі контррозвідці. Протягом минулого року на

Про що говорять, про що говорять

Філіппінців заарештовано загальом 35 іншоємців з паспортами громадян кількох близькозалежних держав і Пакістану. Всіх їх звинувачено в незаконному зберіганні зброї, вибухівки, безприспівів. За даними спецслужб, терористи вивозили планш запланувати замах на Папуанського Юанна Павла ІІ, президента Філіппін Фідела Рамоса, батька філіппінських воєначальників.

Філіппінський лідер наказав армії і силам безпеки рішучими заходами знешкодити терористичні групи ісламів і не дозволити перетворити країну на базу для міжнародних терористичних організацій.

З відкритим листом про необхідність політичної реабілітації колишнього парламенту Монголії Юмхайя Цеденбала до парламенту країни звернувся фонд його спадщини, повідомляє ІТАР-ТАРС. Цей фонд був створений МНРП, щоб виплатити своїм раніш прийняті рішення, повернула звания Героя і маршала Монголії Ю. Цеденбала. Для його цілковитого політичної реабілітації відповідну постанову має ухвалити Великий державний уряд, сказано у листі.

Очікується, що громадська організація розгорнула роботу

з підготування й відзначення у пресній аннішнього року 80-річного ювілею Ю. Цеденбала. За підтримки приватних компаній встановлено премію його імені. Вона призначуватиметься олені раз на десятиліття монгольським дітям за внесок у розвиток суспільно-політичного життя країни, її економіки, науки, культури. Оголошено також конкурс на країн музичні і літературні твори, присвячені життю монгольському лідеру. У березні відбуються Всесвітньою збори представників міських, аймачних і сомонних організацій, на яких буде обрано перші п'ятеро роботи і визначено завдання фонду.

«Добробітний бетон»... у Швейцарії

Коли для мешканців багатоквартирних збудов, тобто двох і майже всіх є тільки збр, то в Західній Європі громадськість створювала протиположні: побудови замість асфальту і бетону на вулицях.

Швейцарські захисники навколишнього середовища вважають, що настав час звільнитися від бетону, де не можливо, від надмірного штучного покриття, яке скобує ґрунт і заважає природний фільтрації вод під час дощу й снігу, поглинаючи ІТАР-ТАРС. Йдеться пересувати по майлани міст і сіл, подвір'я житлових будівель і промислових зон, де без шкоди для зручності людей замість сірого імітційного паніра мають було б розбиті квітники і клумби, посіяти дерева.

Поча, як неважко, секція Всесвітнього фонду природи заявила про початок громадських кампаній під назвою «Добробітний бетон». Вона розпала місцевим властям і підприємствам листи з викладенням своїх намірів і пропосуда повідомити, чи є в них робота для «добробітний бетон». Кампанія пошлює листи і повідомлення у бити за залучення «зелених» мають намір започати школярів, різні громадські асоціації та сім'ї.

Поча, як неважко, що швейцарці робитимуть з швейцарським виснаждом камілля «добробітний» асфальтом.

До 125-річчя з дня народження Лесі Українки

Василь БІЛЕК, Василь БАБУХ, «Голос України»

«Мене ваблять ваші незнані, а вже милі гори...»

Історія хрестоматійної світлинки

Поточариваючи з Ольгою Кобилянською, наслідуючи її емоційні сповіді про Букочину, Леся Українка загортає місто несподівано відшарпаним, мальовничим краєм. «Але сестро, це не бажання, такі справжні, вразиве бажання, це полоти до Вас на засну Букочину. Мені хочеться Ваших тихих, Ваших лагідних поглядів, Вашої ще нечуваної для мене музики, мене ваблять Ваші дзвони, а вже милі гори і всі Ваща країна, що злавля мрією мою стала», — так написала Леся в листі до своєї подруги 17 березня 1904 року з Києва.

9 квітня поетеса вирушила до Львова, звідки написала

своєї матері, що «через декілька днів виїжджу і зановина малярника на Букочину».

Цього разу дала розпорядження так, що діти слани доки українського народу так зручній атрибуції в Чернівцях. Зупинилася Леся на пості в родинному будинку Кобилянських на вулиці Новий Світ, 61 (тепер це вулиця Тараса Шевченка).

Чернівці справили на поетесу незвичайне враження, про що засвідчує уривок з листа, що його вона адресувала звідси своїй родині: «Місто не дуже велике, багато менше, ніж Львів, і провінційніше, але симпатичне і чистеньке, щільно на гори, околиця дуже гарна,

якесь ідилічне: гори ще не дуже високі, не злиш над волинських (на Дубеській околиці) або й над Київської (можливо, правда, трохи вище), Прут під самими Чернівцями, тихий, в зелених берегах, в'ється собі поміж галями по широкі «зарниках». Вид дуже широкий, як виїжди за місто (а замісці не туди), видно все буковинське весну. От уже правда, що «засіла» Букочина...»

Продовжуючи Чернівцями, Леся Українка та Ольга Кобилянська мандували на історичні пам'ятки, заслуховува-

лися циганськими та українськими народними піснями у «Народному саду» (тепер парк імені Тараса Шевченка). Під час однієї з таких мандрівок письменниці завітало до сирни Яна Краковського, що стояв на розі вулиць Панської та Козаківського, і сфотографувався на знак.

Так з'явилася хрестоматійною світлина двох зрід української літератури. Однак, ширшому загалу це фото стало відоме завдяки виданню Якову Орешнітич з Коломиї, який відшуквав з нього чудове поштуху. Це ім'я майже нікого не говорить дослідникам, а тим часом саме Яків Орешнітін був автором численних високохудожніх поштух з краєзнавчими, науковими міст і міс, портретами тогочасних просвітителів та політичних діячів. До законі, алге й боротьби за свободу наслідила ці картини Лесі Українки з нагоди різних свят. Про це зокрема свідчить її лист від 2 травня 1902 року, надісланий у Чернівці із Сан-Ремо.

Хрестоматійна фотографія

(Ліється про її оригінал) нині зберігається в меморіальному музеї Ольги Кобилянської у Чернівцях.

Фотопропагування поштухи Якова Орешнітін вилучена в Коломиї. (З колекції Василя Білека). Чернівці.

Продовження

З АЗІЯНИ

Романтичні есе про європейський шлях України

Віталій АБЛЦОВ, «Голос України»

ВЧОТИРЬОХ попередніх публікаціях, присвячених українсько-європейським духовним зв'язкам від давніх-давен до сьогодення, ми зупинилися на двох значимих аспектах (бачимо, як це пов'язано з давньоримським) на формування прагматичної держави — Русі Київської. В наступних мова піде про князів добу в нашій історії (від VIII століття до 1340 року, смерті останнього українського князя Юрія — Болеслава).

Зрештою, напевно, що ми говоримо в основному про визначальні події інтелектуального життя наших предків, адже переконані, що народ єдина пера за все СЛОВО, яке утверджує загальнолюдські духовні цінності.

«Київ — стародавня столиця Русі. Пишність і справді королівська велич цього міста підтверджується його руїнами і пам'ятками, від котрих залишилися рештки. Ще й досі на прибережних горах помітні сліди спустошених церков і монастирів, крім того багато пещер».

Зігмунд Герберштейн, німецький дипломат XV-XVI століть.

Русь Київська вперше заступається в європейських хроніках за 859 рік. Очевидно, провідники нового державного утворення діяли під вражаючим прикладом, який продемонструвала могутній Афіна, що тримав у покори простори від Волги до Атланттики. Принаймні досить швидко окреслилися королівні Русі: від Карпат на заході до Уралу на сході і від Балтики до Чорномор'я, коли говорити про північній та південній кордоні.

Геополітичними напрямком устремління Русі став південь — історія міжнародної торгівлі. Вже 860 років Аскольд та Дір, князі першої похід на Константинополь (Константинополь), 907 року їхній приклад наслідував Олег. Руській князь зокотремо візантійську столицю, і греки вимушені були просити миру. Так Русь твердо заявила про свої претензії на контроль за тодішніми торговельними шляхами світу.

Але постає цікава ситуація. Русь нашілялася на південь до чорноморських, а далі і середземноморських торговельних доріг, а з півдня назустріч русичам-давнюукраїнцям рухалися християнські місіонери, ті самі солунські брати Кирило та Мефодій. До чого, останні в Херсонесі заїздили, що народ, до якого вони пішли, має і свою мову, й культуру, й свою віру.

З відомого же, що зі школи пушкинського вірша-легенди про князя Олега та його улюбленого коня взимоме улюблене для нас — до сьогоднішнього дня до небабара традиції, коли князі в народі мали дивок ідеологічних провідників князів. Волхви саме такі й були. Діяти православної церкви все зробили, лише би зникати в народі, а народ їм про щось з'являється. Життя саме Пручич та Велесом (до достатку та торговель у християнській Русі) князів князів укладати, перші міжнародні торговельні угоди.

Синіпатично, що нині значно зріс інтерес до давньоруської міфології, зокрема до «Велесової книги». Можливо, це сталося через кризу, яку переживає православ'я. Але скоріш за все — це наслідок пробудження в нашому суспільстві прагнен-

ня відкрити глибинні джерела українського духу. З князів Олеготом пов'язаний чи не найважливіший період становлення Русі Київської. Саме в цей час відбуваються переадакти змінити до християнства, тобто відбувалися докорінні зміни у світогляді русичів. Перші схилилися перед Христом Аскольд та Дір. Наступники Олега княгиня Ольга та Володимир Святославович ос-

наші й нинішньої влади. Вже всім ясно, що оточення князів лідерів неслучайно сформувати кінце потрібну суспільству концепцію державотворення. Шахраяні з боку в бік (то до модернізованого, чи, точніше сказати — галванізованого євразійства, то до спроб реанімування схем, що визначили державне життя в неалекому минулому, то...), зрозуміло, до добра ніколи не призводили.

З другого боку, ми бачимо значну відстань між численними партіями та деякою масою народу, яка до того ж плескає в собі настільки за «шкідливим життям» у комуністичній імперії. Що ж і хто заговорить ідеологічний вакуум?

Відомо, що в історії візантійської структури і їх неспроможності розв'язати сучасні проблеми економіки в посттоталітарній період розвитку нашої країни з наших провідних закладів з трибуни Конгресу української інтелігенції, заходи якого відбулися в Києві, а тепер продовжать в обласних центрах України. Створено координаційний центр — Національний рух КІУ. Вона підняла на візантійській взаємодії з владою) аргументи з місця розв'язання проблеми інтелектуального забезпечення державотворчих процесів.

Отеж, ми знову, як і тисяч років тому, стоїмо перед вибором: з ким і куди йти? Невже доведеться відкинути церковні варіанти? Чи вони самі прийдуть? ... Олег продовжував тиск на Візантію, аж поки та не уклала з Києвом угоду про дружбу й торгівлю. Руські купці забезпечили собі значні привілеї. Київський князь увійшов у нашу історію як особа

легендарна (відомі вірші про нього, й не лише О. Пушкіна, й мій, наприклад, про кораблі на колексах тощо). Це закономірно, адже й боротьба греків за Трою (за метал, сировину, збіжжя Кавказу та Поніропр'я, а Троя виглядала як торговельно-морський шлях із Середземного моря до Чорного) залишила по собі ідеї ідеї античної літератури — поєми «Іліаду» та «Одіссею».

Київський князь міцно тримався геополітичної осі «північ-південь» (або принцип державотворення: «від моря до моря», що айдійщина у різні часи Русь та Франція, а в нашій нині прагне розв'язати цей проблему. Інше, відомо, діючи через Хорватію. Ця геополітична ідея була закладена й Польща, але й не вдалося реалізувати її. Сюди в центрі спроб утворити Балто-Чорноморський дугу ледь та сама ідея — «від моря до моря». Але в Азії життя Олега не вирішувало і зробив це один кір в Азії: поштов війною на хозар. Шоправда,

останні поспішні укласти вигідні для Києва угоди. Хозарський каганат, верховна якого сповідувала іудейську релігію, зграв в історії Русі. Олег не вирішував і зробив він же Володимир Святославович називав себе катаном, а в Києві при князюванні було немало хозар.

Отеж, в державний організм Русі на самому початку було закладено суперечність: європейська країна підлягала візантійській, за змістом азійській, релігії. А привело Олег на той шлях прагнень не бажання збагачуватися за рахунок контролю міжнародної торгівлі та нових і нових боюх. Проте суперечність, що найвищою мірою сприяла розвитку Русь досягла за часів відносного мирного правління Ярослава, котрий віддавав перевагу дипломатії. Не війнам, ставився до релігії як до традиції його народу, але все ж схилився до утвердження в суспільстві єдиності загальнолюдських духовних цінностей.

Саме Ярослав, розв'язаний у історії «Мудрість», злив у спадок нашімаша переконання, що основою державотворення є високий рівень духовного життя народу. Він зробив рішучу спробу використати Русь Київський із візантійською глугою кути.

Лідер продаж

Panasonic KX-F130BX - это современно факс, когированный аппарат, автоответчик и интегрированная телефонная система. Купив Panasonic KX-F130BX, вы приобретете надежного помощника.

Прошла пора упущенных возможностей. Теперь в любое время дня и ночи, даже в ваше отсутствие, предварительное включение автоответчика и факсимильного аппарата обеспечит получение четких устных сообщений и факсов.

Кроме того, вы сэкономите драгоценное время, используя когированные возможности аппарата и интегрированную телефонную систему со спикерфоном.

Доступный, пользующийся колоссальным спросом, Panasonic KX-F130BX - необходимый компонент любого бизнеса!

Мы рекомендуем пользоваться аппаратурой, которая рассчитана на 220 В.

Наконец-то появился доступный факсимильный аппарат, совмещающий в себе сразу 4 функции!

Panasonic KX-F130BX

Panasonic

Панасоник

Панасоник, Япония
Национальный Контрагент

Інформація про другий випуск акцій

страхового альянсу «Меркурій-М»

1. Характеристика емітента:

• фірмова назва — Акціонерне товариство відкритого типу «Українсько-російський страховий альянс «Меркурій-М»;

• місце розміщення: 290017, м. Львів, вул. ген. Тарнавського, № 26, а/с № 146;

• дата реєстрації — 08.08.1994 р.;

• розмір статутного фонду — 625 млн. крб. (6 250 простих іменних акцій);

• предмет діяльності — страхова діяльність відповідно до ліцензії № 550/532 від 25 серпня 1994 р.;

• контрольний орган — Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю;

• аудиторсько-консультативна фірма — «Львівінтаудит», 290005, м. Львів, пл. Петрушевича, 3, кмі. 35, тел. 76-38-18.

II. Відомості про паршу передплату акцій

2.1. Передплату й оплату 6250 простих іменних акцій першого випуску номінальною вартістю 100 000 крб. закінчено у повному обсязі 30 січня 1995 року; 5 325 акцій оплачено засновниками;

2.2. Звіт про проведення викритої передплати з першого випуску акцій перевірено й засвідчено Львівською фірмою аудиторсько-консультингової фірми «Ориєнтир-Літ».

2.3. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів отримано 31 травня 1995 р. за № 209/1/95.

III. Відомості про другу передплату акцій

3.1. Мета другого випуску акцій — формування статутного фонду до величини, встановленої Укрстрахнаглядом.

3.2. Рішення про збільшення статутного фонду до 12 мільярдів карбованців шляхом другого випуску акцій прийняте загальними зборами акціонерів одностайно; протокол № 01 від 10.10.1995 р.

3.3. Загальна сума другого випуску простих іменних акцій — 11375 млн. крб. (одинадцять мільярдів триста сімдесят п'ять мільйонів карбованців).

3.4. Номінальна вартість акцій — 100 000 крб.

3.5. Загальна кількість акцій другого випуску — 113750.

3.6. Категорії акцій — прості іменні.

3.7. Акції другого випуску мають серію «М-2» та нумерацію з 000001 до 113750.

3.8. Розподіл акцій другого випуску:

• між засновниками — 103700 акцій, або 91%;

• у відкритий передплат — 10050 акцій, або 9%.

3.9. Розподіл за власністю й управління частини у статутному фонді одного акціонера обмежується 20 відсотками.

3.10. До введення нової національної валюти акції не друкуються. Після повної оплати акцій та реєстрації

їх випуску акціонерам видають тимчасові акціонерні свідоцтва — сертифікати встановленого зразка.

3.11. Порядок отримання акціонерами акцій другого випуску:

• мінімальна кількість акцій, яка дає право брати участь у роз'ясненні питань діяльності товариства, що розглядаються на загальних зборах акціонерів — 100 (сто) одиниць;

• під час передплати покупець — юридична особа на дає баланс, а фізична особа паспорт і оплачує 30% вартості акцій;

• повну вартість акцій акціонери мають внести до 25.08.1996 року;

• дивіденди на акції нараховують за умови повної оплати вартості акцій і виплачують за результатами діяльності за звітний рік після затвердження розміру дивідендів загальними зборами акціонерів;

• початок передплати — 25 лютого 1996 року; закінчення — 25 серпня 1996 року.

3.12. Організація розміщення акцій:

• передплата акцій здійснюється службовими особами емітента у робочий час в офісі за адресою: м. Львів, вул. ген. Тарнавського, 26. Телефони для довідок: 76-48-45; 76-79-75.

• гроші, отримані від продажу акцій, вносять на розрахунковий рахунок емітента № 467588 в КБ «Глобалбанк», МФО 325990.

Голова Правління С. Б. Міллер.

В місячний термін ліквідується товариство з обмеженою відповідальністю «СЕПТИМА». Юридична адреса: м. Київ, вул. Прорізна, 10. Розрахунковий рахунок № 346780 в ІВАБ «ІНКО», МФО 300186. Тел. (044) 269-02-62.

Арбітражний суд Волинської області (263004, Луцьк, вул. Коперніка, 8) порушив справу № 424—010/В про банкрутство малого підприємства «Оріон» (263000, Луцьк, вул. Карбінська, 5, р/р 468306 у АК АПБ «Україна» в Луцьку, МФО 303161, код ЗКПО 01198375). Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця зі дня публікації.

Підприємство «Дрімін»
рассматривает предложения от юридических и физических лиц по освоению новых изделий потренированного рынка на взаимовыгодных условиях.
Контактные телефоны: (044) 276-10-39, 276-80-14, 276-11-53; факс (044) 274-11-34.

Арбітражний суд Житомирської області (262001, Житомир, пл. Рад, 12) порушив справу № 2/40 Б/25 про банкрутство Житомирської фірми «БМА-ЛТД» (262000, Житомир, вул. Тестувальна, 3; р/р 468706 в Богуському відділенні оптового банку Житомира, МФО 371223). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320004, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив дело № 52-189, о банкротстве Украинско-Германского общества с ограниченной ответственностью «Марж ЛТД» г. Днепропетровска.

Юридический адрес должника: 320070, г. Днепропетровск, ул. Красная, 20-а, р/счт 2467205 в Житомирском отделении АКБ Укрсббанка г. Днепропетровска.

Арбітражний суд Севастополя (335000, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело 025/6 о банкротстве ЧМП «Самочет» (335000, Севастополь, ул. Корчагина 40, кв.41, р/с 1468644 АКБ «Синк»)

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

Лютий — місяць багатолітний, непередбачуваний, може розвиток так закінчити й зауродувати, зкрутити морозами Недарма його зданих називали ще й сижи́не, лютівне, крутивне. Але саме в лютому починає народжуватися весна. Лютий за зимою зорота починає, а перед весною відступає. Тож хлібороби дедалі більше цікавилися, який буде рік на погоду, а основне — на врожай.

У народі здавна вважалося, коли лютий сухий і холодний, серпень вийде спекотний. Якщо в лютому зазимить зі сходу, будуть у тім році великі вітри та бурі. Густий імік на деревах — на урожай віска. Глибокий сніг — улітку буде хліб. Коли мороз у лютому згостро тримається, той вже недовго свій панувати. 4 лютого, на Тимофії, півзими минуло. Цієї пори мороз буваєть сишнішій, ніж у січні. Якщо починяє хурдяти, тринадцять цілий тиждень. Якраве опісиде сонце вістить райню весну. Дме вітер і не буде ніщо — чекайте завірюку, буревію.

6 лютого, на Оксані, вітри: якщо гарна погода, то і весна вийдесть на славу. Вважалося, що з цього дня до лютого врожаю хліба потрібно не менше з'яденого.

8 лютого, півлітви́ни, перелом зим. Капає з дахів. Якщо день, така і весна.

9 лютого, Івана Златоуста. У цей день поманли померлих батьків. Якщо опівдні ясне сонце — на ранню весну. Хурдєння на цілий тиждень простелиться.

10 лютого, Охрімів (Охима). Несе Охрім яраття в дім. Домовина здоброванню кашею. Якщо Охрім принесе вітер — на дощове, прохолодне літо, весь рік буде вологий.

«З ранку до ночі бачу твої очі...»

ОЧІ НАЗИВАЮТЬ дзеркалом душі. І це не перебільшення. Звісно, очі ніколи не промовляють від своїх. Не брешуть? Зупиніться на хвилину, гляньте в очі коханій чи коханому — і переконаєтесь, що очі ніколи не брешуть.

Капуста провансаль

Головку капусти порізати на частини, дві морквини і буряк нарізати невеличкими кружальцями. Все це перемішати з 15–20 зубками часнику. Покласти у 3-літрову банку.

Розсіл: літр води, славка цукру, 3 столові ложки солі, півкаліїної олії. Все це заквітати і описал додати півкаліїної олії. Цим розсолом залити капусту і поставити на холода. Через три-чотири дні можна вживати.

Перець фарширований

Пенно, в кожній господині знайдеться вадома маринуваний цілий перець. Залити з банки розсіл і приготувати фарш: зачекати від кількості перцю відварити рис і перекусити трохом шкоти, додати півкаліїної цибули та моркви. По-

тужуйте для півкаліїної цибулю з дрібно портертою морквою, додати трохом томату, сметани, лавровий лист, перцю, солі й води.

Нафарширований перець залити приготованою півкаліїною і поставити в духовку.

Сирні кнедлики

Розтерти 200 г сир, додати 500 г борошна, 30 г масла, 2 яйця, 1/4 склянки молока, солі і замісити м'яке тісто. Розкачуємо його, ріжемо на квадратик, кадемо на кожний квадратик смау або аминно (без кісточок) і запліваємо тісто в куляки. Варимо протягом 3–8 хвилин. Можна покласти до кнедликів сметану.

Піріг з вишнями

Узяти 25 г дріжджів, 100 г борошна, 1/2 л (можна більше) теплого молока. Замісити

додати півкаліїної маргарину, 2 яйця, 3 столові ложки цукру, трохом солі, борошна. Замісити м'яке тісто і покласти в тепле місце, аби гарно зійшло. Коли тісто зійде, ще раз його гарно висипати й знову відставити, щоб зійшло.

Змастити форму або деко олією і покласти борошно, висипати більшу частину тіста (третина форми) і посипати його прожареними консервованими вишнями. Вкрити вишні тонким (на палець) шаром тіста і погортимати 20 хвилин біля теплого місця. Замістити піріг яйцем і поставити у нагріту духовку.

Чоловікам на замітку

Подаруйте красній блиск

Ніжковані крапи набувають особливого блиску, якщо натерти їх сухою товченою крейдою.

Тертя стане гострішою, якщо на ній потерти наждачний папір.

Масурюба добре почищує скло, пропустити через неї м'який папір.

Якщо забули очистити шкатулку від бруду, опустити її на півгодини в гирчаний осет. Фарбу на похолодінку, яка з часом поблякла, можна поновити. Перемішати 50 г зубного порошку з 20–30 г напівлітрової спирту і дією сумішшю протерти поверхню холодалинки спочатку по лотині, а потім напером.

Якщо рукавички тісні, їх потрібно вивернути, загорнути на кілька годин у вологу тканину, а потім на якісь час оліяють, періодично згинаючи пальці, щоб рукавички розтягнулися.

Якщо полістиронова кришка важко знімається з банки, поставте на неї каструлю з гарячою водою. За півхвилини кришка розомкне і знімається без зусиль.

«Творчий безлад» волосся

Секрет зачіски

Безумовно, нема такої жіночки, яка б не робила хімічної укладки або не користувалася феном, щипцями чи бігуді. Однак існує інший спосіб укладки волосся, який не порушує його структури, не сушить і не подразнює шкіру. Для цього всього-на-всього треба вкрити волосся шаром желе. Отже, вимити, просушити рушником волосся, розчесати рідким гребінцем, змочувати долоні невеликою кількістю желе і поступово змачувати ним усьо поверхню волосся, не втираючи в корінь. Піноподібний закріплювач краще розбризкувати. Потім зачіска надає бажаної форми — розпушити волосся, підняти його догори чи вклати на бік. Після цього волосся не розчісувати, а дати йому вільно висохнути природним чином. Знаючи, якщо поспішати, то можна вкористатися й фен, але тримати його подалі від голови.

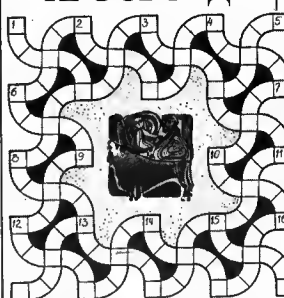
От і все. Наступного дня волосся ліпше не розчісувати, достатньо трохи зволожити і знову розпушити. Не журитесь, якщо вам не вдалося придбати таке желе у магазині. Волосся чудово закріплює аланол чорного хліба. Для цього черствий хліб замітати окропом: за час прожарювання рідко змачувати волосся.

Оскільки очі бувають різні як за кольором, так і розміром, то й поговоримо про це.

Великі очі означають чутливість, мистецтво, надто широкі (круті) — А. Г. майність, лінощі, невеликі — відчуженість, упертість, маленькі темні очі — живність, красномовство, допитливість, круті і рухливі — лічність, брехливість, проловувати — розум, примружені, запаладі — провильність, недовіра, задрючені, хитроїсті — проловувати «очі сфінкса» — витончені затурні; надто великі очі — онанка слабкості тільки в думку; глибоко запаладі, великі — кволість.

Великі світло-голубі — онанка твердості, непомитності, жвавості, обдурованості; великі карі, темні — розсудливість, розум, вірність; надто світлі — слабкі сумирні затурні, розумні; темні-голубі — розум і водночас запальність; надто темні очі (коричневі або зелені) свідчать про повноту життєвої енергії, блакитні — онанка чутливості, добродушності, світло-коричневі — сором'язливості, молочно-блакитні — спокій і холостуєність; карі зі ставленим блиском — енергія, сила волі, прелюбність, сірі — доброту, музичність; жовті «очі тигра» характеризують людину з вишлюгичним характером.

КРОСВОРД

По горизонталі: 2. Українська народна спортивна гра. 3. Галуз ботаніки, що вивчає рослинний світ. 4. Зодіакальний знак. 5. Український писемник. XVII–XVIII ст., церковний і світський діяч. 6. Одне з відомих дивоважно заходопротестантських демонстрацій, організатор і глава шкандів. 7. Астрономічний вимір рівнинної сили у Штатів. 8. Американський футболіст. 9. Видатий український громадський діяч і вчений, засновник Харківського університету. 10. Твір німецького церковного діяча XVI ст., що містить вчення про Русь. 11. Знак демонічної істоти в українській міфології, яка вибирає у людей сон.

По вертикалі: 1. Видатий український художник. 2. Бог молодого північного вітру в українській міфології. 3. Сукупність новітніх модерністських напрямів у мистецтві. 4. Персональний секретар, керівник особистого кабінету. 5. Великий український поет. 6. Будова художнього твору, його композиція. 7. Містечко на Прикарпатті. 8. Блок Визвольної армії, Фронт і Червоний Ріс, наприкінці проти Трієстського союзу: Німеччини, Австро-Угорщини та Італії. 9. Острів на Дніпрі, де була перша Запорізька Січ. 10. Бог повітря в єгипетській міфології.

Відповіді до кросворда, надрукованого 27 січня

1. Карпати (смерть «Запорізького по Луїска»). 2. Дялліс. 3. Солоха. 4. Воланд (з роману М. Булгакова «Майстер і Маргарита»). 5. Могіла (якпері запровадив молитву української мови). 6. Гоголь. 7. Дієч. 8. Тичина. 9. Марина (з однойменної поеми Т. Шевченка). 10. Забілі. 11. Матей. 12. Ларин. 13. Катюша. 14. Зарема (з поеми О. Пушкіна «Нахмарний сніг»). 15. Діалог (з однойменного роману К. Паустовського). 16. Сосора. 17. Фен. 18. Теліт.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України
Видавець — Президія Верховної Ради України
252047, Київ-47,
вул. М. Грушевського, 5
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДНО.

Редакційно: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕБЕР, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4

• ТЕЛЕФОН: дні довідок — 441-88-23, телефон — 224-72-54;
• ФАКС: 441-89-21, 441-89-44, телефон — 449-85-42;
• Рубіжні не поєднують.
• Платити за читання — тільки на сторінках газети.

Сьодня по розстрівці періодичного друкованого видання —

КП № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у решиханих публікаціях відповідальність несе редакція.
• Редакція не зажди підлягає позицію авторів публікацій.
• За достовірність фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)
Українською і російською мовами.
Індекс 69955.
Тираж 372855.

Колімаж друку очидієчний «Голос України»
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 9 0
Зам. 0311022.